

ROSA AUTUMNALIS

Autumnus caelum ac terras moerore colorat;
Nunc stillis fletus rus animosque rigat.

Ardua contortis pallescit frondibus arbor,
Quas gelida in madidum proicit aura solum.

E ramo exurgit castoque rubore renidet
Quam lenis species, o rosa sera, tua.

Nulla pruina umquam te, flos gratissime, laedat:
Gaudia et huic circum fundere perge plagae.

Grata videris spes, miseris quae casibus obstat
Et dubiis fido lumine monstrat iter.

Forma videris item rectae praeifulgida menti,
Quae, dum cuncta ruunt, non ruitura docet.

IOSEPH DEL TON

